

SKLEPI

SKLEP SVETA (SZVP) 2017/2315

z dne 11. decembra 2017

o vzpostavitvi stalnega strukturnega sodelovanja (PESCO) in določitvi seznama vključenih držav članic

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o Evropski uniji in zlasti člena 46(2) Pogodbe,

ob upoštevanju Protokola št. 10 o stalnem strukturnem sodelovanju, vzpostavljenem na podlagi člena 42 Pogodbe o Evropski uniji, ki je priložen Pogodbi o Evropski uniji in Pogodbi o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju predloga Zvezne republike Nemčije, Kraljevine Španije, Francoske republike in Italijanske republike,

ob upoštevanju mnenja visokega predstavnika Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko (v nadaljnjem besedilu: visoki predstavnik),

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) V členu 42(6) Pogodbe o Evropski uniji (PEU) je določeno, da države članice, ki glede vojaških zmogljivosti izpolnjujejo višja merila in so sprejele večje medsebojne obveznosti na tem področju v zvezi z najzahtevnejšimi misijami, vzpostavijo stalno strukturno sodelovanje (PESCO – *permanent structured cooperation*) v okviru Unije.
- (2) Svet in visoki predstavnik sta 13. novembra 2017 prejela skupno uradno obvestilo v skladu s členom 46(1) PEU od 23 držav članic ter 7. decembra 2017 še od dveh držav članic, da se vse te države članice nameravajo vključiti v PESCO na podlagi dejstva, da izpolnjujejo navedene zahteve in da so na tem področju sprejele večje medsebojne obveznosti, kot so določene v Prilogi k temu sklepu, in na podlagi vseh drugih elementov iz uradnega obvestila, vključno s preambulo in vodilnimi načeli PESCO iz Priloge I k uradnemu obvestilu, h katerim ostajajo v celoti zavezane, ter ob sklicevanju na člen 42 PEU, vključno s členom 42(7) ⁽¹⁾.
- (3) Večje medsebojne obveznosti iz Priloge k temu sklepu so v skladu z uresničevanjem ciljev iz člena 1 Protokola št. 10 k Pogodbama in zavez iz člena 2 navedenega protokola.
- (4) Odločitev držav članic, da se vključijo v PESCO, je prostovoljna in sama po sebi ne vpliva na nacionalno suverenost ali v posebno naravo varnostne in obrambne politike posameznih držav članic. Prispevki vključenih držav članic za izpolnjevanje večjih obveznosti v okviru PESCO se bodo izvedli v skladu z njihovimi veljavnimi ustavnimi določbami.
- (5) Povečanje skupnih projektov in projektov sodelovanja za razvoj obrambnih zmogljivosti je med zavezujočimi obveznostmi v okviru PESCO. Takšni projekti se lahko podprejo s prispevki iz proračuna Unije v skladu s Pogodbama in v skladu z ustreznimi instrumenti in programi Unije.
- (6) Vključene države članice so v svojih nacionalnih izvedbenih načrtih prikazale svojo sposobnost izpolnitve večjih medsebojnih obveznosti.
- (7) Ker so potrebni pogoji izpolnjeni, je zato primerno, da Svet sprejme sklep o vzpostavitvi PESCO.
- (8) Vsaka država članica, ki se želi pozneje vključiti v PESCO, lahko v skladu s členom 46(3) PEU o svoji nameri uradno obvesti Svet in visokega predstavnika.

⁽¹⁾ Uradno obvestilo se objavi skupaj s tem sklepom (glej stran 65 tega Uradnega lista).

- (9) Visoki predstavnik bo v celoti vključen v postopke v zvezi s PESCO.
- (10) Ukrepi, sprejeti v okviru PESCO, in drugi ukrepi SZVP in druge politike Unije bi morali biti usklajeni. Svet in v okviru njunih pristojnosti visoki predstavnik in Komisija bi morali sodelovati, da bi čim bolj povečali sinergije, kjer je to primerno.
- (11) V skladu s členom 5 Protokola št. 22 o stališču Danske, ki je priložen k PEU in Pogodbi o delovanju Evropske unije, Danska ne sodeluje pri pripravi in izvajanju sklepov in ukrepov Unije, ki zadevajo obrambo. Ta sklep zato za Dansko ni zavezujoč –

SPREJEL NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

Vzpostavitev stalnega strukturnega sodelovanja

V okviru Unije se vzpostavi stalno strukturirano sodelovanje (PESCO) med tistimi državami članicami, ki glede vojaških zmogljivosti izpolnjujejo višja merila, kot je navedeno v členu 1 Protokola št. 10, in so sprejele večje medsebojne obveznosti na tem področju, kot je navedeno v členu 2 navedenega protokola, v zvezi z najzahtevnejšimi misijami ter prispevki k izpolnjevanju ravni ambicij Unije.

Člen 2

Vključene države članice

Države članice, vključene v PESCO, so:

- Belgija,
- Bolgarija,
- Češka,
- Nemčija,
- Estonija,
- Irska,
- Grčija,
- Španija,
- Francija,
- Hrvaška,
- Italija,
- Ciper,
- Latvija,
- Litva,
- Luksemburg,
- Madžarska,
- Nizozemska,
- Avstrija,
- Poljska,
- Portugalska,
- Romunija,
- Slovenija,
- Slovaška,
- Finska,
- Švedska.

Člen 3

Večje obveznosti v skladu s Protokolom št. 10

1. Za dosego ciljev iz člena 1 protokola št. 10 in zavez iz člena 2 navedenega protokola vključene države članice prispevajo v okviru izpolnjevanja večjih medsebojnih obveznosti, kot so določene v Prilogi.
2. Vključene države članice v ta namen vsako leto pregledajo in, po potrebi, posodobijo svoje nacionalne izvedbene načrte, v katerih opišejo, kako bodo izpolnjevale večje obveznosti, in podrobneje opredelijo, kako bodo izpolnile natančnejše cilje, določene za vsako posamezno fazo. Posodobljeni nacionalni izvedbeni načrti se letno pošljejo Evropski službi za zunanje delovanje (ESZD) in Evropski obrambni agenciji (EDA) ter so dostopni vsem vključenim državam članicam.

Člen 4

Upravljanje PESCO

1. Upravljanje PESCO je organizirano:
 - na ravni Sveta in
 - v okviru projektov, ki jih izvajajo skupine tistih vključenih držav članic, ki so se med seboj dogovorile o izvedbi teh projektov.
2. V skladu s členom 46(6) PEU Svet sprejema sklepe in priporočila o:
 - (a) zagotavljanju strateške usmeritve in smernic za PESCO;
 - (b) zaporedju posameznih stopenj izpolnjevanja večjih obveznosti, določenih v Prilogi, v prvih dveh zaporednih fazah (leta 2018 do 2020 in 2021 do 2025) ter podrobnejše opredelitve na začetku vsake faze natančnejših ciljev za izpolnjevanje večjih obveznosti, določenih v Prilogi;
 - (c) posodabljanju in, po potrebi, okrepitvi večjih obveznosti, določenih v Prilogi, glede na dosežke v okviru PESCO, da se odrazi spreminjajoče se varnostno okolje Unije. Takšne odločitve se sprejmejo predvsem ob izteku faz iz točke (b) odstavka 2 na podlagi postopka strateškega pregleda, s katerim se ocenjuje izpolnjevanje obveznosti v okviru PESCO;
 - (d) ocenjevanju prispevkov vključenih držav članic k izpolnjevanju dogovorjenih obveznosti v skladu z mehanizmom, opisanim v členu 6;
 - (e) pripravi seznama projektov, ki se bodo oblikovali v okviru PESCO in bodo hkrati odražali podporo razvoju zmogljivosti ter zagotavljali znatno podporo v okviru sredstev in zmogljivosti za operacije in misije skupne varnostne in obrambne politike (SVOP);
 - (f) določitvi skupnih pravil upravljanja za projekte, katere bi lahko države članice, ki sodelujejo v posameznem projektu, prevzele kot potrebna za ta projekt;
 - (g) pravočasni določitvi, v skladu s členom 9(1), splošnih pogojev, na podlagi katerih bi bile tretje države lahko izjemoma povabljene k sodelovanju pri posameznih projektih, in ugotovitvi, v skladu s členom 9(2), ali posamezna tretja država izpolnjuje te pogoje; ter
 - (h) zagotovitvi vseh drugih ukrepov, potrebnih za nadaljnje izvajanje tega sklepa.

Člen 5

Projekti PESCO

1. Na podlagi predlogov vključenih držav članic, ki nameravajo sodelovati pri posameznem projektu, lahko visoki predstavnik na podlagi ocene, predložene v skladu s členom 7, poda priporočilo za opredelitev in ocenitev projektov PESCO, za namene sklepov in priporočil Sveta, ki se sprejmejo v skladu s točko (e) člena 4(2) na podlagi vojaškega nasveta Vojaškega odbora Evropske unije (VOEU).
2. Vključene države članice, ki nameravajo predlagati posamezen projekt, pravočasno, preden predložijo svoj predlog, obvestijo ostale vključene države članice, da pridobijo njihovo podporo in da jim omogočijo, da se pridružijo in predlog predložijo skupaj.

Članice projekta so vključene države članice, ki so ga predlagale. Seznam članic projekta za vsak posamezen projekt je priložen sklepu Sveta iz točke (e) člena 4(2).

Vključene države članice, ki sodelujejo v projektu, se lahko med seboj dogovorijo, da sprejmejo druge vključene države članice, ki želijo naknadno sodelovati v projektu.

3. Vključene države članice, ki sodelujejo pri projektu, se med seboj dogovorijo o pogojih in obsegu sodelovanja ter o upravljanju projekta. Vključene države članice, ki sodelujejo pri projektu, po potrebi redno obveščajo Svet o napredku pri izvajanju projekta.

Člen 6

Nadzor, ocenjevanje in poročanje

1. Svet v skladu s členom 46(6) PEU zagotavlja enotnost, skladnost in učinkovitost PESCO. K uresničevanju teh ciljev prispeva tudi visoki predstavnik.
2. Visoki predstavnik je v skladu s Protokolom št. 10 v celoti vključen v postopke v zvezi s PESCO.
3. Visoki predstavnik vsako leto Svetu predloži poročilo v zvezi s PESCO. To poročilo temelji na prispevkih EDA v skladu s točko (a) člena 7(3), in ESZD v skladu s točko (a) člena 7(2). V njem je opisano trenutno stanje pri izvajanju PESCO, tudi glede izpolnjevanja obveznosti vsake vključene države članice v skladu z njenim nacionalnim izvedbenim načrtom.

VOEU daje Političnemu in varnostnemu odboru vojaške nasvete in priporočila v zvezi z letnim postopkom ocenjevanja PESCO.

Na podlagi letnega poročila o PESCO, ki ga predstavi visoki predstavnik, Svet enkrat letno preveri, ali vključene države članice še naprej izpolnjujejo večje obveznosti iz člena 3.

4. Vse odločitve v zvezi z mirovanjem sodelovanja države članice se sprejmejo v skladu s členom 46(4) PEU šele potem, ko je bil državi članici zagotovljen jasno določen časovni okvir za individualna posvetovanja in odzivne ukrepe.

Člen 7

Podpora ESZD in EDA

1. ESZD, vključno z vojaškim osebjem EU (EUMS) in EDA, pod pristojnostjo visokega predstavnika, tudi v vlogi vodje EDA, skupaj opravljata potrebne naloge sekretariata za PESCO na drugih ravneh, kot na ravni Sveta, in v tem pogledu predstavljata enotno kontaktno točko.
2. ESZD, vključno z EUMS, podpira delovanje PESCO zlasti tako, da:
 - (a) prispeva k oceni prispevkov držav članic v zvezi z operativnimi vidiki v skladu s členom 6, ki jo pripravi visoki predstavnik v letnem poročilu o PESCO;
 - (b) usklajuje ocenjevanje predlogov projektov, predvidenih v členu 5, zlasti glede razpoložljivosti, interoperabilnosti, prožnosti in zmogljivosti za razmeščanje sil. ESZD, vključno z EUMS, oceni skladnost predlaganih projektov z operativnimi potrebami ter njihov prispevek k izpolnjevanju teh potreb.
3. EDA podpira PESCO zlasti tako, da:
 - (a) prispeva k oceni prispevkov držav članic v skladu s členom 6, ki jo pripravi visoki predstavnik v letnem poročilu o PESCO, glede zmogljivosti, zlasti glede prispevkov v skladu z večjimi obveznostmi iz člena 3;
 - (b) olajšuje izvajanje projektov za razvoj zmogljivosti, zlasti z usklajevanjem ocenjevanja predlaganih projektov, predvidenih v členu 5, predvsem na področju razvoja zmogljivosti. EDA bo zlasti podpirala države članice pri preprečevanju nepotrebnega podvajanja z obstoječimi pobudami tudi v drugih institucionalnih okvirih.

Člen 8

Financiranje

1. Upravni odhodki institucij Unije in ESZD, ki nastanejo zaradi izvajanja tega sklepa, bremenijo proračun Unije. Za upravne odhodke EDA veljajo ustrezni finančni predpisi za EDA v skladu s Sklepom Sveta (SZVP) 2015/1835 ⁽¹⁾.
2. Operativne odhodke, ki nastanejo zaradi projektov, izvedenih v okviru PESCO, krijejo predvsem vključene države članice, ki sodelujejo pri posameznem projektu. Takšni projekti se lahko sofinancirajo tudi iz splošnega proračuna Unije v skladu s Pogodbama in ustreznimi instrumenti Unije.

Člen 9

Sodelovanje tretjih držav pri posameznih projektih

1. Splošni pogoji za sodelovanje tretjih držav pri posameznih projektih se določijo s sklepom Sveta, ki se sprejme v skladu s členom 4(2) in lahko vključuje predlogo za upravne dogovore s tretjimi državami.
2. Svet v skladu s členom 46(6) PEU odloči, ali tretja država, ki jo vključena država članica, ki sodeluje pri projektu, želi povabiti k sodelovanju k navedenemu projektu, izpolnjuje zahteve, določene v sklepu iz odstavka 1.
3. Po sprejetju pozitivne odločitve iz odstavka 2 lahko vključene države članice, ki sodelujejo pri projektu, sklenejo upravne dogovore z zadevno tretjo državo, za namene njenega sodelovanja pri navedenem projektu. Pri takšnih dogovorih se spoštujejo postopki in avtonomija odločanja Unije.

Člen 10

Varnostni predpisi

V okviru PESCO se uporabljajo določbe iz Sklepa Sveta 2013/488/EU ⁽²⁾.

Člen 11

Začetek veljavnosti

Ta sklep začne veljati na dan sprejetja.

V Bruslju, 11. decembra 2017

Za Svet
Predsednica
F. MOGHERINI

⁽¹⁾ Sklep Sveta (SZVP) 2015/1835 z dne 12. oktobra 2015 o določitvi statuta, sedeža in načina delovanja Evropske obrambne agencije (ULEU L 266, 13.10.2015, str. 55).

⁽²⁾ Sklep Sveta 2013/488/EU z dne 23. septembra 2013 o varnostnih predpisih za varovanje tajnih podatkov EU (UL L 274, 15.10.2013, str. 1).

PRILOGA

Seznam ambicioznih in večjih skupnih obveznosti, ki jih sprejmejo vključene države članice na petih področjih, določenih v členu 2 protokola št. 10

„a) sodelovale od začetka veljavnosti Lizbonske pogodbe, da bi dosegle dogovorjene cilje glede višine odhodkov za naložbe v obrambno opremo in te cilje redno preverjale ob upoštevanju varnostnega okolja in mednarodnih odgovornosti Unije“

Vključene države članice se na podlagi skupnih meril, določenih leta 2007, zavezujejo, da bodo:

1. redno povečevale proračun za obrambo v realnih vrednostih, da bi uresničili dogovorjene cilje;
2. srednjeročno postopoma povečevale odhodke za naložbe v obrambo, tako da bodo predstavljali 20 % vseh odhodkov za obrambo (skupno merilo), da bi zapolnili vrzeli v strateških zmogljivostih s sodelovanjem pri projektih za razvoj obrambnih zmogljivosti v skladu z načrtom za razvoj zmogljivosti in usklajenim letnim pregledom na področju obrambe;
3. okrepile strateške skupne projekte in projekte sodelovanja za razvoj obrambnih zmogljivosti. Takšni skupni projekti in projekti sodelovanja bi morali biti sofinancirani iz evropskega obrambnega sklada, če je to potrebno in primerno;
4. povečale delež odhodkov za raziskave in tehnologijo na področju obrambe, da bi se približale 2 % skupnih odhodkov za obrambo (skupno merilo);
5. uvedle redno pregledovanje teh zavez (s ciljem, da jih potrdi Svet);

„b) med seboj, kolikor je mogoče, prilagodile svoje obrambne sisteme, zlasti z usklajenim ugotavljanjem vojaških potreb, združevanjem in po potrebi s specializacijo svojih obrambnih sredstev in zmogljivosti ter spodbujanjem sodelovanja pri usposabljanju in logistiki“

6. imele pomembno vlogo pri razvoju zmogljivosti v EU, med drugim tudi v okviru usklajenega letnega pregleda na področju obrambe, da bi zagotovili razpoložljivost potrebnih zmogljivosti za doseg ravni ambicij v Evropi;
7. v največji možni meri podpirale usklajeni letni pregled na področju obrambe, pri čemer je treba upoštevati dejstvo, da je pregled prostovoljen, in posamezne omejitve vključenih držav članic;
8. sprejele zavezo, da bo prihodnji evropski obrambni sklad intenzivno vključen v večdržavna javna naročila z dokazano dodano vrednostjo EU;
9. pripravile harmonizirane zahteve za vse projekte za razvoj zmogljivosti, o katerih se bodo dogovorile vključene države članice;
10. preučile možnosti za skupno uporabo obstoječih zmogljivosti zaradi optimizacije razpoložljivih virov in izboljšanja njihove splošne učinkovitosti;
11. zagotavljale boljše sodelovanje na področju kibernteske varnosti, na primer pri izmenjavi informacij, usposabljanju in operativni podpori.

„c) sprejele konkretne ukrepe za krepitev razpoložljivosti, interoperabilnosti, prožnosti in sposobnosti razmeščanja sil, zlasti z oblikovanjem skupnih ciljev glede uporabe sil, vključno z morebitnim preverjanjem nacionalnih postopkov odločanja“

12. glede razpoložljivosti in razmeščanja sil:

— hkrati z morebitno razmestitvijo bojnih skupin EU dale na razpolago formacije, ki jih je mogoče strateško razmestiti, da bi uresničili raven ambicij EU. Ta obveznost ne vključuje sil v pripravljenosti, stalnih sil in dežurnih sil;

- oblikovale stabilen instrument (npr. bazo podatkov), ki bo dostopen le vključenim državam članicam in prispevajajočim državam, da bi evidentirali razpoložljive zmogljivosti in zmogljivosti za hitro razmeščanje ter olajšali in pospešili proces oblikovanja sil;
- prizadevale za pospešitev političnih prizadevanj na nacionalni ravni, med drugim tudi z možnostjo pregleda nacionalnih postopkov za sprejemanje odločitev;
- v okviru sredstev in zmogljivosti za operacije SVOP (npr. EUFOR) in misij (npr. misije EU za usposabljanje) zagotavljale znatno podporo – z osebjem, opremo, usposabljanji, pomočjo pri vajah, infrastrukturo ali drugače – o kateri je soglasno odločil Svet, brez poseganja v odločitve glede operacij v okviru SVOP in brez poseganja v morebitne ustavne ovire;
- bistveno prispevale k bojnim silam EU z načelno potrditvijo prispevkov vsaj štiri leta vnaprej, z obdobjem pripravljenosti v skladu s konceptom bojnih sil EU, ter obveznostjo, da izvajajo vaje bojnih sil EU za skupne bojne sile EU (država nosilka) in/ali sodelujejo pri teh vajah (vse države članice EU, ki sodelujejo v bojnih silah EU);
- poenostavile in standardizirale čezmejni vojaški promet v Evropi, da bi omogočili hitro napotitev vojaške opreme in osebja;

13. glede interoperabilnosti sil:

- razvijale interoperabilnost svojih sil, tako da se bodo:
 - dogovarjale o skupnih merilih za vrednotenje in potrjevanje za skupne bojne sile EU, ki bodo skladna z Natovimi standardi, obenem pa ohranile nacionalno certificiranje;
 - dogovarjale o tehničnih in operativnih standardih za sile in hkrati soglašale, da je treba zagotoviti interoperabilnost z Natom;
- optimizirale mednarodne strukture: vključene države članice bi se lahko zavezale, da se bodo pridružile glavnim obstoječim in morebitnim prihodnjim strukturam, ki so vključene v evropsko zunanje delovanje na vojaškem področju, in imele tam dejavno vlogo (EUROCORPS, EUROMARFOR, EUROGENDFOR, MCCE/ATARES/SEOS);

14. prizadevale za ambiciozen pristop k skupnemu financiranju vojaških operacij in misij v okviru SVOP, kar bo opredeljeno kot skupni stroški v skladu s sklepom Sveta o Atheni;

„d) sodelovale, da bi zagotovile sprejetje potrebnih ukrepov za zapolnitev vrzeli ugotovljenih v okviru „Mehanizma razvoja zmogljivosti“ tudi z večdržavnim pristopom in brez poseganja v naloge v okviru Organizacije Severnoatlantske pogodbe“;

15. pomagale odpraviti pomanjkljivosti pri zmogljivostih, ugotovljene v načrtu za razvoj zmogljivosti in letnem pregledu na področju obrambe. Ti projekti za zmogljivost bodo povečali strateško avtonomijo Evrope in okrepili tehnološko in industrijsko bazo evropske obrambe;
16. prednostno obravnavale pristop evropskega sodelovanja, da bi odpravili pomanjkljivosti v zmogljivostih, ugotovljenih na nacionalni ravni, in praviloma uporabljali izključno nacionalni pristop le, če je bil takšen pregled že opravljen;
17. sodelovale pri vsaj enem projektu v okviru PESCO, ki razvija ali zagotavlja zmogljivosti, ki so jih države članice opredelile kot strateško pomembne;

„e) sodelovale, kjer je to primerno, pri razvoju večjih skupnih ali evropskih programov opremljanja v okviru Evropske obrambne agencije“

18. uporabljale EDA kot evropski forum za razvoj skupnih zmogljivosti in obravnavale Organizacijo za oborožitevno sodelovanje kot najprimernejšo organizacijo za upravljanje programa sodelovanja;

19. zagotavljale, da bodo vsi projekti v zvezi z zmogljivostmi, ki jih vodijo vključene države članice, prispevali h konkurenčnejši evropski obrambni industriji prek ustrezne industrijske politike, v okviru katere bo zagotovljeno, da ne bo nepotrebnega prekrivanja:
 20. zagotovile, da bodo imeli programi sodelovanja – ki morajo koristiti le subjektom, ki imajo dokazano dodano vrednost na ozemlju EU – in prevzemne strategije, ki so jih sprejele vključene države članice, pozitiven učinek na tehnološko in industrijsko bazo evropske obrambe.
-

PREVOD

Uradno obvestilo o stalnem strukturiranem sodelovanju (pesco) svetu in visoki predstavnici unije za zunanje zadeve in varnostno politiko**Preambula****Sodelujoče države članice –**

ob sklicevanju na dejstvo, da Unija uresničuje skupno zunanjo in varnostno politiko, ki temelji na „doseganju vse bolj skladnega ukrepanja držav članic“ (člen 24(2) PEU), in da je skupna varnostna in obrambna politika (SVOP) sestavni del skupne zunanje in varnostne politike;

glede na to, da Unija s skupno zunanjo in varnostno politiko dobiva operativne zmogljivosti, oprte na civilna in vojaška sredstva, in da bodo za krepitev skupne varnostne in obrambne politike potrebna prizadevanja držav članic na področju zmogljivosti;

ob sklicevanju tudi na zavezo Evropske unije in njenih držav članic k spodbujanju na pravilih temelječe svetovne ureditve, katere ključno načelo je večstranskost in v središču katere so Združeni narodi;

ob sklicevanju na člen 42(6) Pogodbe o Evropski uniji (PEU), v skladu s katerim „države članice, ki glede vojaških zmogljivosti izpolnjujejo višja merila in so sprejele večje medsebojne obveznosti na tem področju v zvezi z najzahtevnejšimi misijami, vzpostavijo stalno strukturno sodelovanje v okviru Unije“;

glede na to, da bi lahko PESCO znatno prispevalo k uresničevanju ravni ambicij EU, tudi v zvezi z najzahtevnejšimi misijami in operacijami, ter z intenzivno vključenostjo v večdržavne projekte javnih naročil in sodelovanjem z ustreznimi industrijskimi subjekti, tudi malimi in srednjimi podjetji, pripomoglo k razvoju obrambnih zmogljivosti držav članic ter okrepilo evropsko obrambno sodelovanje ob dosledni uporabi Pogodb;

ob upoštevanju ciljev stalnega strukturnega sodelovanja in zavez držav članic, da jih bodo uresničile, kot je določeno v Protokolu (št. 10) o stalnem strukturnem sodelovanju in navedeno v členu 46 PEU;

ob opozarjanju, da je Evropski svet 15. decembra 2016 sklenil, da moramo Evropejci prevzeti večjo odgovornost za svojo varnost, ter znova potrdil že dane zaveze v zvezi s tem in poudaril, da je treba v tem zahtevnem geopolitičnem okolju narediti več za okrepitev varnosti in obrambe v Evropi ter za boljšo zaščito njenih državljanov, v ta namen pa med drugim nameniti zadostna dodatna sredstva, pri čemer je treba upoštevati nacionalne razmere in pravne zaveze, za države članice, ki so hkrati članice Nata, pa tudi zadevne smernice Nata o izdatkih za obrambo;

ob nadaljnjem upoštevanju, da je Evropski svet pozval tudi k okrepitvi sodelovanja pri razvoju potrebnih zmogljivosti, pri čemer se je treba tudi zavezati, da bodo te zmogljivosti na voljo, ko bo to potrebno, ter da je poleg tega poudaril, da morajo biti Evropska unija in njene države članice sposobne odločilno prispevati k skupnim prizadevanjem, pa tudi delovati samostojno, ko in kjer je to potrebno, in s partnerji, kadar je to mogoče;

glede na to, da je Evropski svet junija 2017 pozval k skupnemu razvoju projektov na področju zmogljivosti, o katerih so se države članice dogovorile, da bi zapolnile obstoječe velike vrzeli in razvile tehnologije prihodnosti, ki je odločilen, če naj dosežemo raven ambicij EU, kakršno je Evropski svet odobril decembra 2016; pozdravil sporočilo Komisije o evropskem obrambnem skladu, ki ga sestavljata raziskovalni in zmogljivostni del; ter pozval države članice, naj za evropski obrambni sklad in evropski program za razvoj obrambne industrije določijo primerne projekte na področju zmogljivosti;

ob upoštevanju zlasti tega, da je Evropski svet pozval visoko predstavnico, naj predstavi predloge v zvezi z elementi in možnostmi vključujočega stalnega strukturiranega sodelovanja, temelječega na modularnem pristopu, v katerih bodo načrtani možni projekti;

ob upoštevanju dogovora Sveta za zunanje zadeve z dne 6. marca 2017, da je treba nadaljevati delo v zvezi z vključujočim stalnim strukturiranim sodelovanjem, temelječim na modularnem pristopu, ki bi moralo biti na voljo vsem državam članicam, ki so pripravljene sprejeti potrebne zavezujoče obveznosti in izpolniti merila na podlagi členov 42(6) in 46 Pogodbe ter Protokola 10 k Pogodbi;

odločene, da z vzpostavitvijo stalnega strukturnega sodelovanja v okviru Unije dosežejo novo raven pri postopnem oblikovanju skupne obrambne politike Unije v skladu s členom 42(2) PEU, pri čemer upoštevajo posebno naravo varnostne in obrambne politike vseh držav članic;

ob upoštevanju obveznosti glede medsebojne pomoči in podpore iz člena 42(7) PEU;

ob upoštevanju, da so v skladu s členom 42(7) Pogodbe o Evropski uniji obveznosti in sodelovanje na področju skupne zunanje in varnostne politike „skladni z obveznostmi v Organizaciji Severnoatlantske pogodbe, ki za njene države članice ostaja temelj njihove kolektivne obrambe in okvir za njeno izvajanje“;

ob poudarjanju, da se je Evropski svet 22. in 23. junija 2017 strinjal, „da je treba začeti vključujoče in ambiciozno stalno strukturno sodelovanje (PESCO)“, in v odgovor na mandat Evropskega sveta, da bodo države članice v treh mesecih „ob polnem spoštovanju člena 42(6) in člena 46 PEU ter Protokola 10 k Pogodbi, vključno glede najbolj zahtevnih misij [...], pripravile skupni seznam meril in zavezujočih obveznosti, ki bo vseboval natančen časovni načrt in specifične mehanizme ocenjevanja, da bi državam članicam, ki to lahko storijo, omogočili, da nemudoma podajo uradno obvestilo o nameri, da želijo sodelovati“ –

URADNO OBVEŠČAJO Svet in visoko predstavnico Evropske unije za zunanje zadeve in varnostno politiko o nameri, da želijo sodelovati v okviru stalnega strukturnega sodelovanja;

POZIVAJO Svet, naj sprejme sklep o vzpostavitvi stalnega strukturnega sodelovanja v skladu z ustreznimi določbami Pogodbe o Evropski uniji in Protokola 10 k Pogodbi ter na podlagi načel iz Priloge I, skupnih večjih obveznosti iz Priloge II in predlogov za upravljanje iz Priloge III;

BODO PREDLOŽILE – preden bo Svet sprejel sklep o vzpostavitvi PESCO – nacionalne izvedbene načrte, v katerih bodo opisane njihove zmožnosti za izpolnjevanje večjih obveznosti iz Priloge II.

V Bruslju, trinajstega novembra dva tisoč sedemnajst.

* Irska je 7. decembra 2017 uradno obvestila Svet in visoko predstavnico, da namerava sodelovati v PESCO, in se je pridružila temu skupnemu obvestilu.

* Portugalska republika je 7. decembra 2017 uradno obvestila Svet in visoko predstavnico, da namerava sodelovati v PESCO, in se je pridružila temu skupnemu obvestilu.

PRILOGA I – NAČELA PESCO

„Stalno strukturno sodelovanje“ je določeno v členih 42 in 46 Pogodbe o Evropski uniji in Protokolu (št. 10) k Pogodbi. Aktivira se lahko samo enkrat, vzpostavi pa se s sklepom Sveta, ki se sprejme s kvalificirano večino, da bi združili vse države članice, ki želijo sodelovati na področju obrambe in „ki glede vojaških zmogljivosti izpolnjujejo višja merila“ in so sprejele „večje obveznosti v zvezi z najzahtevnejšimi misijami“ in operacijami.

PESCO je ambiciozen, zavezujoč in vključujoč evropski pravni okvir za naložbe v varnost in obrambo ozemlja EU in njenih državljanov. Je tudi ključni politični okvir za vse države članice, da bi z dobro usklajenimi pobudami in konkretnimi projekti na podlagi večjih obveznosti povečali obrambna sredstva in izboljšali obrambne zmogljivosti. Boljše obrambne zmogljivosti držav članic EU bodo koristile tudi Natu. Z njimi se bo okrepil evropski steber znotraj zveze, to pa bo tudi odziv na stalne zahteve po boljši čezatlantski porazdelitvi bremena.

PESCO je odločilen korak k okrepitvi skupne obrambne politike. Lahko bi prispeval k morebitnemu razvoju skupne obrambe, če bi Svet soglasno tako odločil (kot je določeno v členu 42(2) PEU). Dolgoročna vizija PESCO bi lahko bila vzpostavitev kompaktnih in kompletnih skupnih bojnih sil – ob dopolnjevanju z Natom, ki bi bil še naprej temelj kolektivne obrambe njegovih članic.

Menimo, da je vključujoče PESCO najpomembnejši instrument za spodbujanje skupne varnosti in obrambe na področju, kjer je potrebnega več usklajevanja ter boljša kontinuiteta, koordinacija in sodelovanje. Zato morajo biti evropska prizadevanja enotna, koordinirana in smiselna, temeljiti pa morajo na skupno dogovorjenih političnih smernicah.

PESCO je zanesljiv in zavezujoč pravni okvir znotraj institucionalnega okvira EU. Sodelujoče države članice bodo izpolnile svoje zavezujoče obveznosti in potrjujejo, da bo vzpostavitev in izvajanje stalnega strukturnega sodelovanja popolnoma v skladu z določbami PEU in priloženih protokolov, upoštevane pa bodo tudi ustavne določbe držav članic.

Zavezujoča narava obveznosti v okviru PESCO bo zagotovljena z rednim letnim ocenjevanjem, ki ga izvede visoki predstavnik Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko ob podpori zlasti Evropske obrambne agencije (EDA) v zvezi z vidiki razvoja zmogljivosti (kot je opisano v členu 3 Protokola 10) ter ESZD, vključno z EUMS in drugimi strukturami SVOP, v zvezi z operativnimi vidiki PESCO. Unija bi si v okviru PESCO lahko prizadevala za vzpostavitev kompaktnih in kompletnih skupnih bojnih sil, saj bi PESCO obstoječe ali prihodnje strukture in področja delovanja „od spodaj navzgor“ dopolnilo z usklajevanjem in usmerjanjem „od zgoraj navzdol“.

PESCO bi državam članicam omogočilo izboljšanje obrambnih zmogljivosti s sodelovanjem pri dobro usklajenih pobudah in konkretnih skupnih projektih, pri čemer bi lahko izkoristili obstoječe regionalne grozde. Sodelovanje v okviru PESCO je prostovoljno in ne posega v nacionalno suverenost.

Vključujoče PESCO je odločno politično sporočilo našim državljanom in zunanjemu svetu: vlade držav članic EU skupno varnost in obrambo jemljejo resno in si zanjo prizadevajo. Za državljane to pomeni večjo varnost, hkrati pa jasno dokazuje, da so vse države članice pripravljene spodbujati skupno varnost in obrambo, da bi uresničile cilje iz globalne strategije EU.

PESCO bo usmerjeno v rezultate in bi moralo zagotoviti viden napredek glede višine odhodkov za naložbe v obrambno opremo, skupnih ciljev na področju razvoja zmogljivosti in razpoložljivosti obrambnih zmogljivosti za razmeščanje pri skupnih misijah in operacijah, pri čemer se upošteva načelo enovitosti sil. Glavno gonilo razvoja zmogljivosti v okviru PESCO bo zapolnitev vrzeli v zmogljivostih v povezavi s cilji in prednostnimi nalogami glede ravni ambicij EU in skupne zunanje in varnostne politike.

„Vključujoča“ in „modularna“ narava PESCO, kot jo je decembra 2016 opisal Evropski svet, ne sme biti povod za zmanjšanje obsega sodelovanja. PESCO naj bi bilo „ambiciozno“, kar pomeni, da morajo vse sodelujoče države članice v okviru PESCO upoštevati skupni seznam ciljev in obveznosti. Kot je opozoril Evropski svet junija 2017, je PESCO „vključujoče in ambiciozno“.

Naslednji seznam obveznosti mora prispevati k doseganju ravni ambicij EU, kot je opredeljeno v sklepih Sveta z dne 14. novembra 2016, ki jih je decembra 2016 potrdil Evropski svet, in tako okrepiti strateško avtonomijo Evropejcev in EU.

PRILOGA II – SEZNAM AMBICIOZNIH IN VEČJIH OBVEZNOSTI NA PETIH PODROČJIH IZ ČLENA 2 PROTOKOLA
(št. 10)

„(a) sodelovale od začetka veljavnosti Lizbonske pogodbe, da bi dosegle dogovorjene cilje glede višine odhodkov za naložbe v obrambno opremo in te cilje redno preverjale ob upoštevanju varnostnega okolja in mednarodnih odgovornosti Unije“

Sodelujoče države članice se na podlagi **skupnih meril, določenih leta 2007**, zavezujejo, da bodo:

1. **redno povečevale proračun za obrambo v realnih vrednostih, da bi uresničili dogovorjene cilje;**
2. **srednjeročno postopoma povečevale odhodke za naložbe v obrambo, tako da bodo predstavljali 20 % vseh odhodkov za obrambo (skupno merilo), da bi zapolnili vrzeli v strateških zmogljivostih s sodelovanjem pri projektih za razvoj obrambnih zmogljivosti v skladu z načrtom za razvoj zmogljivosti in usklajenim letnim pregledom na področju obrambe;**
3. **okrepile strateške skupne projekte in projekte sodelovanja za razvoj obrambnih zmogljivosti. Takšni skupni projekti in projekti sodelovanja bi morali biti sofinancirani iz evropskega obrambnega sklada, če je to potrebno in primerno;**
4. **povečale delež odhodkov za raziskave in tehnologijo na področju obrambe, da bi se približale 2 % skupnih odhodkov za obrambo (skupno merilo);**
5. **uvredle redno pregledovanje teh zavez (s ciljem, da jih potrdi Svet);**

„(b) med seboj, kolikor je mogoče, prilagodile svoje obrambne sisteme, zlasti z usklajenim ugotavljanjem vojaških potreb, združevanjem in po potrebi s specializacijo svojih obrambnih sredstev in zmogljivosti ter spodbujanjem sodelovanja pri usposabljanju in logistiki“

6. imele pomembno vlogo pri razvoju zmogljivosti v EU, med drugim tudi v okviru usklajenega letnega pregleda na področju obrambe, da bi zagotovili razpoložljivost potrebnih zmogljivosti za dosego ravni ambicij v Evropi;
7. v največji možni meri podpirale usklajeni letni pregled na področju obrambe, pri čemer je treba upoštevati dejstvo, da je pregled prostovoljen, in posamezne omejitve sodelujočih držav članic;
8. sprejele zavezo, da bo prihodnji evropski obrambni sklad intenzivno vključen v večdržavna javna naročila z dokazano dodano vrednostjo EU;
9. **pripravile harmonizirane zahteve za vse projekte za razvoj zmogljivosti, o katerih se bodo dogovorile sodelujoče države članice;**
10. **preučile možnosti za skupno uporabo obstoječih zmogljivosti zaradi optimizacije razpoložljivih virov in izboljšanja njihove splošne učinkovitosti;**
11. **zagotavljale boljše sodelovanje na področju kiberntske varnosti, na primer pri izmenjavi informacij, usposabljanju in operativni podpori;**

„(c) sprejele konkretne ukrepe za krepitev razpoložljivosti, interoperabilnosti, prožnosti in sposobnosti razmeščanja sil, zlasti z oblikovanjem skupnih ciljev glede uporabe sil, vključno z morebitnim preverjanjem nacionalnih postopkov odločanja“

12. **Glede razpoložljivosti in razmeščanja sil se sodelujoče države članice zavezujejo, da bodo:**

— **hkrati z morebitno razmestitvijo bojnih skupin EU dale na razpolago formacije, ki jih je mogoče strateško razmestiti, da bi uresničili raven ambicij EU. Ta obveznost ne vključuje sil v pripravljenosti, stalnih sil in dežurnih sil;**

- oblikovale stabilen instrument (npr. bazo podatkov), ki bo dostopen le sodelujočim državam članicam in prispevajočim državam, da bi evidentirali razpoložljive zmogljivosti in zmogljivosti za hitro razmeščanje ter olajšali in pospešili proces oblikovanja sil;
- prizadevale si bodo za pospešitev političnih zavez na nacionalni ravni, med drugim tudi z možnostjo pregleda nacionalnih postopkov za sprejemanje odločitev;
- v okviru sredstev in zmogljivosti za operacije SVOP (npr. EUFOR) in misij (npr. misije EU za usposabljanje) zagotavljale znatno podporo – z osebjem, opremo, usposabljanji, pomočjo pri vajah, infrastrukturo ali drugače –, o kateri je soglasno odločil Svet, brez poseganja v odločitve glede operacij v okviru SVOP in brez poseganja v morebitne ustavne ovire;
- bistveno prispevale k bojnim silam EU z načelno potrditvijo prispevkov vsaj štiri leta vnaprej, z obdobjem pripravljenosti v skladu s konceptom bojnih sil EU, ter obveznostjo, da izvajajo vaje bojnih sil EU za skupne bojne sile EU (država nosilka) in/ali sodelujejo pri teh vajah (vse države članice EU, ki sodelujejo v bojnih silah EU);
- poenostavile in standardizirale čezmejni vojaški promet v Evropi, da bi omogočili hitro napotitev vojaške opreme in osebja.

13. Glede interoperabilnosti sil se sodelujoče države članice zavezujejo, da bodo:

- razvijale interoperabilnost svojih sil, tako da se bodo:
 - dogovarjale o skupnih merilih za vrednotenje in potrjevanje za skupne bojne sile EU, ki bodo skladna z Natovimi standardi, obenem pa ohranile nacionalno certificiranje;
 - dogovarjale o tehničnih in operativnih standardih za sile in hkrati soglašale, da je treba zagotoviti interoperabilnost z Natom;
- optimizirale mednarodne strukture: sodelujoče države članice bi se lahko zavezale, da se bodo pridružile glavnim obstoječim in morebitnim prihodnjim strukturam, ki so vključene v evropsko zunanje delovanje na vojaškem področju, in imele tam dejavno vlogo (EUROCORPS, EUROMARFOR, EUROGENDFOR, MCCE/ATARES/SEOS).

14. Sodelujoče države članice si bodo prizadevale za ambiciozen pristop k skupnemu financiranju vojaških operacij in misij v okviru SVOP, kar bo opredeljeno kot skupni stroški v skladu s sklepom Sveta o Atheni;

„(d) sodelovale, da bi zagotovile sprejetje potrebnih ukrepov za zaplnitev vrzeli ugotovljenih v okviru „Mehanizma razvoja zmogljivosti“ tudi z večdržavnim pristopom in brez poseganja v naloge v okviru Organizacije Severnoatlantske pogodbe“

15. pomagale odpraviti pomanjkljivosti pri zmogljivostih, ugotovljene v načrtu za razvoj zmogljivosti in letnem pregledu na področju obrambe. Ti projekti za zmogljivost bodo povečali strateško avtonomijo Evrope in okrepili tehnološko in industrijsko bazo evropske obrambe;
16. prednostno obravnavale pristop evropskega sodelovanja, da bi odpravili pomanjkljivosti v zmogljivostih, ugotovljene na nacionalni ravni, in praviloma uporabljali izključno nacionalni pristop le, če je bil takšen pregled že opravljen;
17. sodelovale pri vsaj enem projektu v okviru PESCO, ki razvija ali zagotavlja zmogljivosti, ki so jih države članice opredelile kot strateško pomembne;

„(e) sodelovale, kjer je to primerno, pri razvoju večjih skupnih ali evropskih programov opremljanja v okviru Evropske obrambne agencije“

18. uporabljale EDA kot evropski forum za razvoj skupnih zmogljivosti in obravnavale Organizacijo za oborožitveno sodelovanje kot najprimernejšo organizacijo za upravljanje programa sodelovanja;
 19. zagotavljale, da bodo vsi projekti v zvezi z zmogljivostmi, ki jih vodijo sodelujoče države članice, prispevali h konkurenčnejši evropski obrambni industriji prek ustrezne industrijske politike, v okviru katere bo zagotovljeno, da ne bo nepotrebnega prekrivanja;
 20. zagotovile, da bodo imeli programi sodelovanja – ki morajo koristiti le subjektom, ki imajo dokazano dodano vrednost na ozemlju EU – in prevzemne strategije, ki so jih sprejele sodelujoče države članice, pozitiven učinek na tehnološko in industrijsko bazo evropske obrambe.
-

PRILOGA III – UPRAVLJANJE

1. Sodelujoče države članice so še naprej v središču postopka odločanja, hkrati pa se usklajujejo z visokim predstavnikom

PESCO je okvir, ki ga vodijo sodelujoče države članice in ostaja v prvi vrsti v njihovi pristojnosti. Za nesodelujoče države članice EU se zagotovi preglednost.

Za zagotovitev ustreznega usklajevanja PESCO s skupno varnostno in obrambno politiko (SVOP), katere sestavni del je, bo v postopke v zvezi s PESCO v celoti vključen visoki predstavnik Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko. Visoki predstavnik bo odgovoren za vodenje letnega ocenjevanja, h kateremu je pozval Evropski svet in je določeno v delu 4 v nadaljevanju. ESZD, vključno z vojaškim štabom EU, in EDA zagotovita sekretariat PESCO v tesnem sodelovanju z namestnikom generalnega sekretarja za SVOP in krizno odzivanje Evropske službe za zunanje delovanje (ESZD).

V skladu s členom 3 Protokola 10 PEU in Sklepom Sveta o ustanovitvi Evropske obrambne agencije bo EDA podpirala visokega predstavnika v zvezi z vidiki razvoja zmogljivosti PESCO. ESZD bo podpirala visokega predstavnika zlasti v zvezi z operativnimi vidiki PESCO, tudi prek Vojaškega štaba EU in drugih struktur SVOP.

Opozoriti je treba, da v skladu s členom 41(1) PEU „odhodki, ki nastanejo za poslovanje institucij na podlagi izvajanja tega poglavja, bremenijo proračun Unije“.

2. Upravljanje poteka na dveh stopnjah upravljanja s splošno ravno, ki je pristojna za ohranjanje skladnosti in ambicij PESCO, dopolnjujejo pa jo posebni postopki upravljanja za projekte PESCO**2.1. Splošna raven bo odgovorna za skladnost in verodostojno izvajanje PESCO.**

Temeljila bo na obstoječih strukturah. Kadar se zunanji in obrambni ministri EU zberejo na skupni seji Sveta za zunanje zadeve/obrambo (običajno dvakrat letno), bi lahko obravnavali vprašanja v zvezi s PESCO. Kadar se Svet sestane zaradi obravnave vprašanj v zvezi s PESCO, so glasovalne pravice pridržane za predstavnike sodelujočih držav članic. Ob taki priložnosti bi lahko sodelujoče države članice s soglasjem sprejele nove projekte (v skladu s členom 46(6) PEU), prejele ocene o delu sodelujočih držav članic, zlasti tistih, ki so navedene v delu 3 te priloge, in s kvalificirano večino v skladu s členom 46(3) PEU potrdile sodelovanje druge države članice, po posvetovanju z visokim predstavnikom.

V skrajnem primeru lahko Svet v skladu s členom 46(4) PEU začasno prekine sodelovanje države članice, ki ne izpolnjuje več meril, potem ko ji je bil zagotovljen jasno določen časovni okvir za individualna posvetovanja in odzivne ukrepe, ali ni več sposobna ali pripravljena za izpolnjevanje zavez in obveznosti v okviru PESCO.

Zadevna sedanja pripravljalna telesa Sveta se bodo sestala „v sestavi PESCO“, to je tako, da so prisotne vse države članice EU, vendar z dogovorom, da imajo le sodelujoče države članice glasovalne pravice v Svetu. Seje PVO v „sestavi PESCO“ se lahko skličejo za obravnavo zadev skupnega interesa med sodelujočimi državami članicami, za načrtovanje in razpravo o projektih ali razpravo o novih članih v PESCO. Delo PVO je podprto s sejami PMG v sestavi PESCO. Vojaški odbor EU se bo tudi sestel v sestavi PESCO in bo zlasti zaprošen za vojaške nasvete. Poleg tega lahko neuradni sestanki potekajo samo s sodelujočimi državami članicami.

2.2. Upravljanje projektov**2.2.1. Preverjanje projekta PESCO bo temeljilo na oceni visokega predstavnika, ki se bo opirala na ESZD, vključno z EUMS in EDA, za izbiro projektov pa bo potreben sklep Sveta**

Sodelujoče države članice imajo pravico, da predložijo kateri koli projekt, če menijo, da je to koristno za namene PESCO. Svojo namero bodo objavile, da bi pridobile podporo, projekte pa bodo skupaj predložile sekretariatu PESCO in jih hkrati posredovale vsem sodelujočim državam članicam.

Projekti bi morali prispevati k izpolnjevanju obveznosti iz Priloge II uradnega obvestila, od katerih mnoge pozivajo k razvoju ali zagotavljanju zmogljivosti, ki so po mnenju držav članic strateškega pomena in imajo skupno dogovorjeno dodano vrednost EU, ter pozivajo k zagotavljanju znatne podpore v okviru sredstev in zmogljivosti za operacije SVOP (EUFOR) ter misije (npr. misije EU za usposabljanje) v skladu s členom 42(6) PEU.

Za zagotovitev skladnosti in doslednosti različnih projektov PESCO predlagamo omejeno število projektov, ki so osredotočeni posebej na misije in operacije in so v skladu z ravnijo ambicij EU. Drugi projekti bi podpirali te projekte, tako da bi jih olajšali in omogočali. Projekte bi bilo treba ustrezno razvrstiti.

Sekretariat PESCO bo usklajeval ocenjevanje predlaganih projektov. V zvezi s projekti razvoja zmogljivosti bo EDA zagotovila, da ne bo podvajanj z obstoječimi pobudami tudi v drugih institucionalnih okvirih. Za projekte, ki so usmerjeni v operacije in misije, bo EUMS ocenil, ali izpolnjujejo operativne potrebe EU in njenih držav članic in prispevajo k temu. Na podlagi tega bo visoki predstavnik pripravil priporočilo, ki določa tiste predloge projektov, ki so najbolj ambiciozni, ki prispevajo k doseganju ravni ambicij EU in so najbolj primerni za nadaljnjo strateško avtonomijo Evrope. Portfelj projektov izraža ustrezno ravnovesje med projekti, ki so bolj na področju razvoja zmogljivosti, in tistimi, ki so bolj na področju operacij in misij.

Priporočilo visokega predstavnika bo prispevalo informacije za odločitve Sveta o seznamu projektov PESCO v okviru PESCO po vojaškem nasvetu EUMC v sestavi PESCO in prek PVO v sestavi PESCO. Svet odloča s soglasjem, kot ga predstavljajo glasovi predstavnikov sodelujočih držav članic v skladu s členom 46(6) PEU.

Nesodelujoče države članice EU lahko kadar koli izrazijo svoj namen, da bodo sodelovale pri projektih s sprejetjem zavez in pridružitvijo PESCO.

Udeleženske projekta lahko izjemoma povabijo k sodelovanju tretje države v skladu s splošnimi pravili, o katerih se bo v skladu s členom 46(6) PEU moral pravočasno dogovoriti Svet. Te države bi morale zagotoviti znatno dodano vrednost projektu, prispevati h krepitvi PESCO in SVOP ter izpolnjevati zahtevnejše zaveze, vendar na podlagi tega ne bodo imele pooblastila za odločanje pri upravljanju PESCO. Poleg tega bo Svet v sestavi PESCO odločil, ali posamezna tretja država, ki so jo povabile zadevne udeleženske projekta, izpolnjuje pogoje iz splošnih pravil.

2.2.2. Upravljanje projekta je v prvi vrsti stvar sodelujočih držav članic

Ko Svet odloča o seznamu projektov PESCO, je treba priložiti seznam sodelujočih držav članic, povezanih s projektom. Tiste države članice, ki sodelujejo v projektu, so projekt skupaj predložile vnaprej.

Sodelujoče države članice, povezane s projektom, se med seboj soglasno dogovorijo o načinu in obsegu sodelovanja, vključno s prispevkom, potrebnim, da se pridružijo projektu. Določijo pravila o upravljanju projekta in odločijo o sprejemu dodatnih sodelujočih držav članic v projektnem ciklu, in sicer s statusom sodelujočega ali opazovalca. Vendar bi bilo treba pripraviti skupna pravila upravljanja, ki bi jih bilo mogoče prilagoditi v okviru posameznih projektov. S tem bi zagotovili neko obliko standardizacije v upravljanju za vse projekte in jim olajšali začetek. Zlasti za projekte razvoja zmogljivosti bo vodenje projekta (specifikacije, prevzemna strategija, izbira izvajalske agencije, izbor industrijskih podjetij itd.) ostalo v izključni odgovornosti sodelujočih držav članic, povezanih s projektom.

Sodelujoče države članice o projektih po potrebi obvestijo nesodelujoče države članice.

3. Natančen postopni pristop z realističnimi in zavezujočimi cilji za vsako fazo

Zaveze, ki so jih sprejele sodelujoče države članice, bodo izpolnjene z nacionalnimi prizadevanji in konkretnimi projekti.

Realističen postopni pristop je ključnega pomena za ohranjanje sodelovanja vodilnih držav članic v PESCO, s tem pa ohranjanje načel ambicije in vključenosti. Sodelujoče države članice si bodo sicer prizadevale za uresničevanje vseh svojih obveznosti takoj, ko se bo PESCO uradno začel, vendar se nekatere obveznosti lahko uresničijo hitreje kot druge. V ta namen se morajo sodelujoče države članice dogovoriti o postopnem pristopu.

Pri fazah se bodo upoštevale druge obstoječe časovne postavke (kot so izvajanje EDAP, začetek naslednjega večletnega finančnega okvira v letu 2021 in zaveze, ki so jih že sprejele države članice v drugih okvirih). Dve zadevni fazi (2018–2021 in 2021–2025) bosta omogočili zaporedje obveznosti. Po letu 2025 bo opravljen postopek pregleda. V ta namen bodo sodelujoče države članice ocenile izpolnjevanje vseh obveznosti v okviru PESCO in odločile o novih obveznostih, da bi spodbudile novo raven na poti do evropskega varnostnega in obrambnega povezovanja.

4. Upravljanje PESCO zahteva dobro zasnovan in ambiciozen mehanizem ocenjevanja na podlagi nacionalnih izvedbenih načrtov

Vse sodelujoče države članice so porok, visoki predstavnik pa bo poročal o uresničevanju obveznosti v skladu z načelom rednega ocenjevanja iz Protokola 10 (člen 3). Zavezujoča narava in verodostojnost dogovorjenih obveznosti bosta zagotovljeni z dvoplastnim ocenjevalnim mehanizmom:

4.1. „Nacionalni izvedbeni načrt“

Da bi dokazale svojo sposobnost in pripravljenost za izpolnitev dogovorjenih obveznosti, se vsaka sodelujoča država članica zavezuje, da bo pred sprejetjem sklepa Sveta o vzpostavitvi PESCO predložila nacionalni izvedbeni načrt, v katerem bodo opisane njihove zmožnosti za izpolnjevanje zavezujočih obveznosti. Zaradi preglednosti bo dostop do navedenih izvedbenih načrtov dodeljen vsem sodelujočim državam članicam.

Ocena ukrepov sodelujočih držav članic, s katerimi zagotavljajo izpolnjevanje dogovorjenih obveznosti, se bo izvajala na letni ravni, in sicer na podlagi nacionalnih izvedbenih načrtov v okviru sekretariata PESCO pod pristojnostjo visokega predstavnika (s podporo EDA na področju naložb v obrambo in razvoja zmogljivosti ter ESZD, vključno z EUMS, na področju operativnih vidikov). V okviru odgovornosti Sveta se ta ocena pošlje PVO (v sestavi PESCO) in EUMC (v sestavi PESCO), ki podata mnenje..

Ocenjevalci se bodo osredotočili na verodostojnost obveznosti v okviru PESCO, in sicer s preverjanjem nacionalnih izvedbenih načrtov držav članic, dejanskih ukrepov in prispevkov za projekte.

Ko se bo PESCO začel, bodo sodelujoče države članice po potrebi posodobile svoje nacionalne izvedbene načrte na podlagi zahteve postopnega pristopa.

Na začetku vsake faze bodo podrobno določene obveznosti s pomočjo natančnejših ciljev med sodelujočimi državami članicami, da se olajša postopek ocenjevanja.

4.2. Letni in strateški pregled na koncu vsake faze

Vsaj enkrat na leto skupni Svet za zunanje zadeve/obrambo prejme poročilo visokega predstavnika na podlagi prispevkov EDA (v skladu s členom 3 Protokola 10) in ESZD, vključno z EUMS. V tem poročilu je podrobno opisan status izvajanja PESCO, vključno s spoštovanjem obveznosti s strani vsake sodelujoče države članice, skladno z njenim nacionalnim izvedbenim načrtom. To poročilo bo, potem ko bo EUMC podal mnenje, služilo kot podlaga za priporočila in sklepe Sveta, sprejete v skladu s členom 46 PEU.

Na koncu vsake faze (2021; 2025) se opravi strateški pregled, v katerem se oceni spoštovanje obveznosti, predvidenih za izpolnitev v navedeni fazi, odloči o začetku naslednje faze in po potrebi posodobijo obveznosti za naslednjo fazo.